

Prawo podatkowe wykazuje w znacznym stopniu autonomiczność, co oznacza w praktyce, że uznanie pojazdu według przepisów Prawa o ruchu drogowym za samochód ciężarowy, nie wyklucza automatycznie uznania tego pojazdu za samochód osobowy w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym – stwierdził NSA w wyroku z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt: I GSK 150/17. Wynika to z dualizmu pojęciowego występującego w prawie oraz faktu skorzystania przez ustawodawcę podatkowego z możliwości utworzenia własnej legalnej definicji pojęcia "samochód osobowy". W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że definicje w prawie podatkowym należy odkodować, tak jak wynika to z ich literalnego brzmienia, bez stosowania zabiegów interpretacyjnych, skoro w swej istocie wyznaczają one sposób rozumienia i stosowania pojęć ustawowych.

W przypadku podatku akcyzowego, niezasadne jest także odwołanie się do zapisów świadectwa homologacji pojazdu. Naczelny Sąd Administracyjny wypowiadał się wielokrotnie na temat istoty świadectwa homologacji i jego znaczenia na gruncie przepisów prawa o ruchu drogowym.

Jak wynika z wyroku NSA, do zaklasyfikowania pojazdu samochodowego jako służącego zasadniczo do przewozu osób, w niniejszej sprawie ważne są następujące cechy pojazdu: nadwozie samochodu osobowego, w pełni przeszklone (6 szyb), pięciodrzwiowe bez trwałej przegrody oddzielającej część pasażerską od towarowej. Wszystkie drzwi boczne (zarówno w I rzędzie jak i w II rzędzie) są otwierane wahadłowo i posiadają wyprofilowanie boczne jak dla pojazdów osobowych, wykończone ozdobnymi elementami drewnopodobnymi. Drzwi boczne posiadają schowki i wewnętrzne klamki. Nad wszystkim drzwiami znajdują się uchwyty górne dla pasażerów oraz oświetlenie. Pojazd posiada bogate wyposażenie pojazdu w części I rzędu siedzeń dla kierowcy i pasażera, które są bardziej kojarzone z pojazdami zasadniczo przeznaczonymi do przewozu osób niż towarów. Zamontowana w pojeździe przegroda za pierwszym rzędem siedzeń nie może przesądzać o klasyfikacji tego pojazdu do kodu CN 8704, tym bardziej, że jej montażu nie dokonał producent. Sam zaś rodzaj, jakość i sposób montażu tej przegrody nie daje żadnych podstaw, aby uznać ją za przegrodę stałą w rozumieniu kodu CN 8704. Podobnie ocenić należy dokonaną zabudowę tej części pojazdu. Już sama ocena wizualna zarówno zamontowanej za I rzędem siedzeń przegrody jak i zabudowy za I rzędem siedzeń nie przekonuje, że są to trwałe zmiany konstrukcyjne. Wręcz przeciwnie, elementy tej konstrukcji wskazują, że zabudowę tego rodzaju uznać należy za "tymczasowe" przystosowanie pojazdu do przewozu towarów i brak jest podstaw, aby ustalenia w tym zakresie kwestionować. W niniejszej sprawie, posiadana przez sporny pojazd zabudowa powstała poprzez wyłożenie części pasażerskiej dla II rzędu siedzeń oraz części bagażowej osłoną ze sklejki drewnianej, która nie posiada żadnych stałych mocowań do konstrukcji pojazdu, a stabilizacja tej osłony została wykonana poprzez precyzyjne dopasowanie rozmiaru sklejki do wymiarów pojazdu oraz zamocowanie płyty oddzielającej I rząd siedzeń od nowopowstałej części towarowej.

W efekcie NSA uznał, że ogół cech konstrukcyjnych i wyposażenia pojazdu wskazuje na jego zasadnicze przeznaczenie do przewozu osób.